

Ruud Geelhoed is nog altijd actief bij basketbalclub DAS als begeleider van de jeugdtrainers. (Foto: Marc Schapers)

Oud-basketballer Ruud Geelhoed blijkt terug

Delft op Zondag, zondag 11 juni 2017

DELFT - Zolang Delft bestaat wordt er gesport. Delft op Zondag kijkt vanaf deze week wekelijks met oud-sporters terug op hun gloriejaren. Deze week deel 1, met Ruud Geelhoed.

Eind jaren '70 begin jaren '80, als het profbasketbal in Nederland en zeker ook in Delft razend populair is, speelt Ruud Geelhoed (61) voor Het Delftse Punch. Geelhoed begint 17 jaar oud, dus relatief laat, met basketbal. "Daarvoor, vanaf mijn tiende, voetbalde ik bij DHC in een goed jeugdteam met onder anderen Hans de Ruiter, de broers Van Zinnen en Hans Suiker. Als ik bij DAS ga basketballen, spelen we ook voorwedstrijden bij Raak Punch. Hun coach - Bill Sheridan - vroeg me of ik wilde meetrainen bij Punch. Ik heb hem gezegd dat ik eerst m'n studie wilde afmaken. Later heb ik alsnog de overstap gemaakt."

Hij begint bij Punch met nul speelminuten en speelt op het laatst dertig minuten. "Het was jammer dat er niet al te veel geld was. Mede daardoor waren we, in mijn tijd, een gemiddelde eredivisieploeg. Ik heb van 1979 tot 1984 bij Punch gespeeld en steeds werden we vijfde. Achteraf past dat wel bij me want ik was een modale eredivisiespeler."

In zijn laatste jaar bij Punch is Rucanor de sponsor. "Die schoenen waren niet van de allerbeste kwaliteit. Als je die droeg zat je snel in het gips. Dus haalden we de labeltjes van onze Nike-schoenen en zetten we met een viltstift het sterretje van

Rucanor erop."

Dat de populariteit van profbasketbal over zijn hoogtepunt heen is wordt duidelijk als André Hazes voor een wedstrijd van Punch optreedt. "De sporthal was afgeladen met 3000 bezoekers. We zijn ons gaan omkleden en toen we de kleedkamer uitkwamen voor de wedstrijd was de helft van de toeschouwers verdwenen, die waren dus alleen voor André Hazes gekomen. Deze herinneringen hebben we vorig jaar nog op de Punch-reünie, met spelers als Jan Sikking, Lace Strong, Billy Taylor en Toon van Helfteren gedeeld."

Mooiste periode

Na Punch keert Geelhoed terug bij DAS. "Dat was misschien wel de mooiste periode. We promoveerden onder leiding van Charis Sideris naar de eredivisie met een team van allemaal Delftse jongens, onder wie m'n broer Martin. De sfeer, het samenspel, alles viel op zijn plek. We trinden in een te klein zaaltje aan de Brahmslaan, in het weekend zelfs drie keer per dag. We organiseerden op eigen kosten trainingskampen in België en speelde onder meer tegen Renault Gent."

Als Geelhoed dertig is en DAS een speler van een hoog aangeschreven Amerikaans collegeteam contracteert - net als hij een 'point-guard' - keert hij terug naar het voetbalveld. "Ik heb nog een hele tijd bij Concordia gespeeld, eerst in de vierde klasse KNVB en later in een vriendenteam. Ik speelde daar met jongens als Mario Flipse, Leendert Steijger en Ernst-Jan Ouwersloot. Met de laatste ben ik nog altijd zeer goed bevriend."

Hij herinnert zich nog heel goed een van de laatste wedstrijden die hij speelde met Concordia: "Op het veld naast ons ergens in Den Haag speelde Remo tegen Schilderswijk. Dat liep uit op een compleet slagveld, 140 mensen waren met elkaar aan het knokken. Later die middag werd vanuit een kleedkamer geschoten. Dat leek me het juiste moment om een punt achter m'n voetbalcarrière te zetten."

In zijn maatschappelijke loopbaan heeft hij nog altijd profijt van zijn sportcarrière. Hij studeerde civiele techniek aan de HTS, kwam na zijn opleiding in de woningbouwsector terecht en werkte in leidinggevende functies bij woningcorporaties. "Ik mijn huidige werk coach ik en help ik talenten zich te ontwikkelen. Dan krijg je te maken met dezelfde zaken die in topsport van belang zijn: samenwerken, elkaars kwaliteiten onderkennen, vertrouwen en passie. Dat probeer ik over te brengen en gebruik daar metaforen uit het basketbal voor."